

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főter 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 frt Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schwarz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	--	--

A szegénység.

„Szegény ember dolga csupa komédia.“ Ilyen címet ad egyik jeles magyar írónk valóban remek regényének Pedig egy csepp igaza sincs. Mert sokkal helyesebb lett volna, ha munkájának azt a címet adja: Szegény ember dolga, csupa tragédia.

Szegénynek lenni, szegénynek születni, már magában véve is nagy szerencsétlenség. Sem pénz, sem becsület. Mert aki szegény: annak becsülete sincs. Nincs két fillér ára sem.

Azok a boldog szegények: akik szegény égük daczára, meglegedettek, csak a mesében léteznek. Azok olyan költött alakok, minők csak a költők agyában születnek; mert a szegénység kizárja a boldogságot.

A kik azt állítják, hogy valóban léteznek boldog meglegedett szegények, azok nem tudják mi a szegénység; azok még nem láttak szegény embert. Valóban, mi szeretnénk látni már egyszer egy boldog szegényt, olyat: aki mellére ütve, büszkén kiáltaná: én szegény, de meglegedett vagyok.

Mi, még eddig, csak olyan szegényeket láttunk, akik sohajtva, le-

horgasztott fővel, bánatosan ösmerték el, mint valami nagy bünt szegénységüket. Egy sem tette hozzá: hála Istennek uram, szegény ember vagyok. Hanem azt hozzá tette hogy a jó Isten szegénységgel vert meg, vagy szegénységgel sujtott.

Ha gazdag vagy, szép is vagy, jó is vagy, okos is vagy, becsületes is vagy Ha szegény vagy: rut is vagy, rosz is vagy, számár is vagy, gazember is vagy. Egyszóval semmi-revaló vagy.

Hol létezik tehát az a boldog szegény? Mutassatok egyet, szeretnék a szemé közzé nézni, hogy miként is nézhet az ki Talán kövér? Piros egészséges, tiszta, kifogástalan öltözetű; az arcza sugárzik a boldogságtól és a meglegedéstől? Mert ha ilyen a szegény ember, akkor az nem szegény. Akkor az boldog, de nem szegény boldog: hanem olyan igazi boldog, akit másként módos embereknek hívnak; akinek nagyon bőven megvan a mindennapi kenyere, a nélkül, hogy a tenyerén megvastagodnék a bőr, anélkül, hogy a homlokáról cseppekben hullana alá a véres verejték.

A szegényember, törődött, halvány, kopott ruhájú, arcán barázdá-

kat szántott a nyomor, a gond. Szemeiből csak keserűség és elégedetlenség olvasható ki, mert véres-verejtékekkel van naponta kenyerét, csak szűken keresheti meg. Így néz ki a szegény ember. Kérdezzétek meg az ilyenről hogy boldog-e? Melegegedett-e sorsával? Bizonyára kétkedve fog rád bámulni, mint ha azt mondaná: talán elment az esze az urnak, hogy ilyen kérdez. Az ilyen aztán, valóságos szegény; az ilyen ember szerencsétlen, boldogtalan ember; akit csak szánni, de irigyelni nem lehet.

Hát ilyen, valóságos szegény még néhány évvel ezelőtt nem létezett itt, a magyar alföldön.

A magyar alföld termékeny talaján rengő buzakalász adott annyi magot, mennyivel a magyar munkás kitelelhetett; sőt családját is kitarthatta

A felsővidéki szegény tót, irigykedve nézte az alföldi egészséges magyar munkást; mert halotta, hogy van az országban egy föld, melyet „magyar kánaán“-nak neveztek: a hol nincs szegénység, a hol minden ember gazdag; ahol mindenki melegegedett; mert duskálhat a puha fehér kenyérben. Van bőven, elég.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA

A boldogulás utja.

Írta: Csatkai Ignác.

Bürok Kajetán iskolatársam volt. De ez nem akar dícsokvés lenni.

Hat éven át törte a borsot a jó benczés tanár urak orra alá. Ami verekedést, szivarozást, titkos kugli és ferbli-partiekat, ablakbeverést a pedellus följelentett, azokban mindig Bürok Kajetán volt a főmposztor. Ami szép czimzések az ő fajtájú diákok megilletnek, azokat mind megkapta. A „haszontalan fráter“ on kezdte s a „konkoly“-on végezte. Mert a konkolyt a Norbertus tanár szerint el kell távolítani a tiszta bznzából.

Tehát eltávolították.

És Kajetán ment, itt hagyáa köztünk emlékéit, de magával vivé a házigazdaja ezüst óráját.

Husz évig híret sem hallottam, mégis, midőn annyi idő után toprongyosan, kuszalt szakállal elem került, nyomban megismertem.

— Igen, igen, pajtikám! szolott leereszkedőleg ütögetve a vállamra, — én volnék Bürok Kajetán, a te hajdani szomszédod. S a mint észrevettem, hogy szánalommal nézem végig ütött-kopott külsejét, cinikusan tette hozzá: ember vagyok a magam talpán, mi? és mutatta a rongyos csizmáit.

Igazán a maga talpán járt.

— No szegény pajtás, mondék, ugy látom neked nem igen szolgái a szerencse?

Szivarra gyujtottunk s Kajetán kényelmesen elhelyezkedet a diványon. Aztán beszélt.

— Bójártam kétszer a világot, — a hgy Fatinica énekl.

— De színházba nem igen jártál, azt veszem észre.

— Jártam én pajtikám, mindenütt, az ó és új világban, szárazon és vizen, a föld gyomrában, a tenger fenekén, a levegő égen... talán a pokol előszobájában is. Husz évbe került, de végre is megtaláltam az igazi utat: „a boldogulás utját“. Most pedig itt vagyok érted, ha ugy tetszik, viszlek magammal.

— A boldogulás utjára?

— Nos igen. Avagy a meggazdagodás nem jelent-e egyuttal boldogságot is? Egyébként térjünk a dologra. Én kitaláltam valmit, a minék a realizálásához potom kétezer forint tőke szükséges...

— Ahá, gondoltam magamban, ez repülő gépben utazik! De nem szelhattam közbe. Bürok felytatá.

— Hallottam, hogy van pár megtakarított ezresed; ha van kedved rövidesen meggazdagodni, társnak veszlek magam mellé s pénzed dus kamatokat hoz. Én pajtás, egy féregirtó szert találtam ki, amely egyaránt hasznos, okosabban szólva, káros az összes élősdiekre, egész a legapróbb izéig.

S jelezte a hüvelykújjá körmével diszk-rétül amaz apró, fürgé parazitát, melyet il-lendőségéből nem nevezünk meg.

— Szép, szép de megbocsáss, hol tantált te vegyészetet? Ugy emlékszem, hogy a tanár urak a kémiaiából mindig... és né is jeleztem a hüvelykujammat, hogyan barackolta őt fejbe a professor.

— Kérlek! szólt sértődve, most jövök egyenesen Drezdából. ott voltam alkalmazásban a nagy vegyi gyárban.

— A robbanó kamrában voltam — — éjjeli őr.

És büszkén domborította ki mellét.

— De ugy látom, te bizalmas vagy tehát végezzünk. Ismétlem, a vállalat minden bizonynyal fényesen beüt: én ismerem az embereket, nem hiába kószáltam husz évig közöttük. A poldogulás utját megtaláltam, rajtad áll, hogy ez az ut a te szobád küszöbén vegye kezdetét...

Láttam nem tréfál, hát én is komolyan feleltem.

— Nekem pajtás, csak egyetlen megtakarított ezresem van, azt is egy ujságból nyirtam ki, mikor harmadéve az új ezresek forgalomba jöttek, s a lapok hozták a fásimilét. A többi pénzemet állandóan magamnál hordom. Omnia mea mecum porto, tudod, ahogy Szili bácsi szokta mondan a latin órak alatt. Tehát téged szépen felültettek. Mivel pedig válalkozásodnál pénz a fő...

Bucsuzott s ment.

Valóban, ez így is volt. A magyar munkás nem akarta elhinni, hogy széles-e hazában van még olyan föld is: ahol nem terem buza, ahol a kenyert zablisztból sütik; ahol szalonna helyet burgonyát esznek; ahol a munkás ember, bár mennyit dolgozik is, egész télen át családjával együtt éheznek.

Ma, már a magyar alföldön is ösmerik, hogy mi az az éhség. Hihetetlenül hangzik, de sajnos, tény, hogy a magyar alföld szívében, a magyar kánaán közepén éheznek a magyar munkás.

Ki hitte volna, hogy H. M. Vásárhely fekete termőföldjén valamikor éhséggel fog küzdeni a munkás nép?

Ki hitte volna, hogy valamikor a h. m. vásárhelyi munkás nép, könyöradományért nyújt ki munkás kezét?

Ki hitte volna, hogy el fog jönni az az idő, midőn a magyar alföldi munkás nem lesz képes véres-verejtéke árán sem annyi kenyeret keresni, mennyivel magát és családját egy télen át fenbírja tartani?

Éhség van H. M. Vásárhelyen! Tény, a tényeket letagadni nem lehet. A könyörületes emberekhez esdve nyújtja ki a magyar munkás éhségtől kiasszott karjait Van-e széles-e hazában magyar, akinek szíve össze nem szorul kinek szeme könyekkel ne telnek meg akkor, midőn a magyar munkás éheznek.

Most ne keressük, hogy ki, vagy mi az oka annak, hogy a magyar munkás éheznek.

Ne háritsuk a veszedelmet senkire Nincs időnk azért kérdőre fogni senkit. Az éhes embernek, sem tanács, sem jó szó nem kell. Az éhes embernek — kenyér kell.

A kik nem tudják mi az a szegénység; akik nem tudják, mit tesz éhezni: akiknek az Isten adott any-

nyit, mennyit elvonhatnak magoktól a nélkül, hogy annak hiányát éreznék; siessenek filléreikkel segíteni éhező polgártársainkon.

A kik pedig gazdagok; akiket a mindenható jó móddal bőven ellátott: abból a feleslegről juttassanak éhező embertársaiknak. Gondolják meg, hogy az a szegény éhező munkás szerette vagyonukat, annak a szegény éhező munkásnak verejték cseppei árán teltek meg magtáraik gabonával. Adjanak most abból a gabonából az éhezőknek. Könyörületes-ségükkel iparkodjanak le róni hálájukat a mindenhatónak, amiért nem éreztette velök — mi a szegénység.

Éder János.

Gazdasági egyesületek ezredéves — kiállítása.

Az ezredéves kiállításnak tervbe volt elhalasztása folytán a gazdasági egyesületek kiállítási ügye is hónapok óta stagnált Most, hogy az ezredéves kiállítás megtartásához több kétség nem fűződik, a gazdasági egyesületek kiállításának végrehajtó bizottsága is hozzájárult a munkához és Budapesten a hőzteiken folyó évi február hó 27-én tartott ülésén a kiállítás programjának részleteit is megvitatták az előkészítő munkálatokat teljes erővel megindította. A kiállításra eddig 49 gazdasági egyesület jelentkezett, ezek közül 45 anyagilag is hozzá járul a rendezési költségek fedezéséhez. A felajánlott hozzájárulási összeg eddig 14.125 frt, mely összeg a program lényegesebb pontjainak megvalósítását már is lehetővé teszi.

A kiállítás tervezete a következő főbb pontokat öleli fel:

1. Megfog iratni az egyesületi élet monografiája oly módon, hogy ez működési területét általános gaz-

dasági viszonyainak is jellemzetes ismertetését nyújtsa.

2. Bemutattatik a gazdasági egyesületek működésének befolyását a ló- és szarvasmarha tenyésztésre előtűntető grafikus térkép, lehetőleg ugyanez a tájfajta eloszlására nézve.

3. Bemutattatnak az egyes vidékek kiváló és jellemzetes kultur növényei a talajjal együtt, melyben azok teremnek.

4. A tipikus ló- és szarvasmarha tájfajtaokról modellek készíttetnek

5. Ilyen modellek készülnek az egyesület működésének hatása alatt létesült, vagy kezében levő intézményekről és a gazdasági életre jellemző objektumokról

6. Kiállítatnak a különböző vidékek tipikus földmívelő eszközei, fénykép gyűjteménnyel együtt, melyek ezen eszközökkel való bánásmódot mutatják be

7. Kiállítatnak a mezőgazdasági háziipar nyersterményei, eszközei s kész cikkekjei.

Mindezekben a bizottság már a részletes programot is megállapította s határozatokat hozott az anyaggyűjtés mikéntjére is.

A program rövid idő alatt az összes gazdasági egyesületeknek meg fog küldetni. Az egyes részletkérdéseknek ez alapon való végleges eldöntése s program teljes egybeállítása céljából a bizottság az összes gazdasági egyesületek titkárait folyó évi április hó 7-ére hívja össze.

Az országos magyar gazdasági egyesület köztelki helyiségében kiállítási irodát nyit, mely az adminisztrációs teendőket ellátja s a bizottság határozatainak végrehajtását foganatosítja.

Ujra sokáig nem hallottam Bűrök Kajetánról semmit s én hálátlan! már-már el is feledtem, midőn egy reggel szokott újságomban óriási feltűnően nyomtatott hirdetés vonta magára figyelmemet:

Bűrök és Társa féreg-pora szabaddalmazva mind az öt világrészben. Ő felsége a dahomei király udvarában állandóan használatban. Sváb- és minden más nemzetiségű bogarak, poloskák, legyek, molyok, emberi paraziták, sőt egerek, patkányok és gőrények egyetlen biztos szere. Szédülés kizárva. Hallatlan olcsó Kapható mindenütt.

Ez a hirdetés minden honi lapban megjelent; a főváros utcáit, tereit előzőlőtte a kirívó feltűnő plakátok sok sok ezre. Bűrök és társa beszélgetett magáról, Csillag Anna, a Küfferle csokoládéja, minden rendű cacaóki szegyenkeze vonultak hátra, helyet engedve hirdető táblákon társas és lóvonatu kocsik belsejében, gyufa dobozokon, a Bűrökék találmányának. Élelmes fűszerek óriási kirakataikból beszédtek a fénymázt, a gyönyörkavét, s tele rakták az új féregirtóval, Buzgó gyógyszereszek tornyot, legyezőt s egyéb figyelmet keltő alakzatokat kombináltak össze a csinos palackokból, melyek Bűrökék dicsőségét hirdették. Szóval, a nagy

dob erősen működött — és a publikum lépre ment.

Ebben az időben egyszer láttam Kajetánt. Igen elegánsan, számozatlan kocsiban hajtatott haza a lóversenyről, mellette feltűnő szép ifjú nő.

Tehát csakugyan a meggazdagodás utján halad!

De az idő telt, haladt; hát im alig pár hó leforgása alatt újabb jelenséget lehetett konstataálni a féregirtás terén.

Mintegy vszrásütésre Bűrök és Társa letűnt a napirendről és megszólalt minden üzlet reme: a k o n k u r e n c i a.

Ugyanazon fegyverekkel lépett ki a porondra, csak hogy még hangosabban appellált a közönséghez.

Az első hirdetés két összenevető számréfejt ábrázolt, a l a t t a pedig ezt lehetett elolvasni:

Mt röhög Bűrök és Társa? Tetszik nekik módfelett, hogy a n. é. közönség dráge pénzen veszi a — téglaport. Ily arczatlanul még nem csapták be a világot! Csak egy szer van, amittől minden féreg (még Bűrök és Társai is) elpusztul s ez a mi szabadalmazott b i b o r p o r u n k.

Tessék tehát következetesen és kiábrólagon „Mnrök és Bauman“-féle b i b o r p o r t v á s á r o l n i!

Jött azután két tánczó poloska. Alatta:

Hol tánczolnak a poloskák? Mindennütt ahol a Bűrök-féle irtószerral akarják őket pusztítani!

Ettől a kotyvaléktól még egy árva sváb bogár sem hullott el, sőt inkább e férgek életelixir gyanant élvezik, mert edzi az idegeiket. Okos emberen fog a szép szó s elhiszi, hogy a paraziták ellen csak egy biztos szer létezik: a m i b i b o r p o r u n k!

Tényleg a hálátlan publikum hamarosan megvonta kezét Bűrökéktől! a kereskedők is a konkurrenst favorizálták és a b i b o r p o r l e t i p o r v á n e l ő d j é t, kirakatokban, újságokban és — gondolom — a reá szoruló vevőknel is föltétlenül a helyzet urává lőn

Ebben az időben a véletlen ujra össze hozott Kajetánnal. Még elegánsabb volt, mint első ízben. Hosszu, massiv aranylánczal ke-reket lehetett volna kötni; a gyűrűi s é t a b o t és inggombjaiból p d d i g k i t e l l e t t v o l n a e g y szerényebb ékszerész kirakat.

En azt hittem, a pünkösdkiráltságának már vége van s kifejeztem meglepetésemet előtte.

— Óh pajtikám — szolt, arczán az egészséges, életvidám emberek derült mosolyával — ne félts te engem. Megmondtam

UJDONSÁGOK.

— **Lévay Ferencz** Csongrádvármegye volt kir. tanfelügyelője tanügyi osztálytanácsos, ki betegsége miatt a télet Olaszországba töltötte, mint örömmel értesültünk betegségéből teljesen felépülve, vissza érkezett a fővárosba. Hivatalos működését a jövő héten ismét meg fogja kezdeni.

— **Sulyosan megégett:** Herke Sándor, a helybeli polgári iskola III-ik osztályának egyik szorgalmas tanulója, pénteken este, midőn a gyors-forralóval teát főztek, éppen akkor hajolt a forraló edény fölé, a mikor a borszesz lángra lobbant. A szerencsétlen fiú sulyos égési sebeket szenvedett arcán és a fején.

— **Országos vásárunk,** mely a m. esztőtörtékön és pénteken (február 28 és márczius 1 én) folyt le, egyáltalában nem mondható országos vásárnak, mert sem közönség, sem pedig árúk dolgában nem emelkedett fölüli a közönséges hetivásárokon. A néptelenség oka abban lelő magyarizációt, hogy országos vásároink még most is hétköznapiok tartatnak. Pedig az alföld városaiiban, hol csak a vasár- és ünneppalapon járhat kelhet a cselédnép, mert hétköznapiokon még dologban vannak, égető szükség volna az orsz. vásároknak vasárnapra való át, illetőleg visszahelyezése. De bizony, nálunk e tárgyban nem teszi meg senki sem a szükséges lépéseket. A gazdaközönség köréből, alig néhánynak volt elárusítani való hizott jószaga, mert nem volt mivel hizlatni. A néhány darab szép hizású ökröt vidéki mészárosok vették meg. Nálunk megelégszik a közönség a hitvány és sovány jószág husával is, sőt meg is fizeti drága pénzén s ez az oka, hogy a t. mészáros urak nem törődnek a közönséggel adnak olyan húst, a milyent nekik tetszik adni. Egyébként a kirakodó vásárnak is, hamar vége lett, már szombaton nyoma sem volt a pénteki vásárnak. Még a tolvajokra is rossz világ járt; alig szereztek valamit, már is a dutyiba kerültek. Bizony, rossz világ van.

— **A Szélső-bal ketté válása.** Az országos 48-as és függetlenségi párt ketté szakadt. Just Gyula és elvtársai ott hagyták Ugron és Polonyiékat, Justékhoz csatlakoztak Ötvösök is, és így Justék 49-en vannak, míg Ugron és polonyié 48-an. A csongrádmegyei képviselők közül Babó Emil szegedi, Endrey Gyula h. m. vásárhelyi, Helfi Ignác Mindszenti és Balogh János szentesi képviselők Justékhoz csatlakoztak. Csak egyedül a tápéi képviselő, Sima Ferencz maradt az Ugron Polonyi pártban.

— **Iskolaszéki ülés** A közs. iskolaszék ma d. e. 9 órakor gyűlést tart, az üresedésben levő elemi iskolai tanítói állomások betöltése czéljából.

ugye, hogy ismerem fajunkat, husz évig kóborogtam a világban.

— Tehát a konkurencia nem ártott meg nektek?

— A bibor-por? szolt nevetve. Hiszen a bibor-por nem más, mint a mi féregirtószerünk, egy kis kárminnal megkorrigálva.

— E szerint Murok és Baumann...

Oda hajolt a fülemhez és sugta:

— Senki más, mint Bűrök és Társa. Remélem titkunkat nem ütöd dobra — egy év előtt. Akkorra a féregirtót sorsára bizzuk, s következnek divers fogporok és szájjívők,

Szolt és jó hangulatban tovább sétált. Az egy év letelt.

És csakugyan: már jönnek a divers fogporok!

— **Nagy büjt.** Eladó leányok és vidám hangulatu legények bánatára vége a farsangnak; ellenben a több izben megpumpolt apák örömeire beköszöntött a nagy büjt. Kedden volt a farsangi multságok utolsója, a tüzoltók bálja, ahol alaposan elrakták a farsangot; de ennek is véget vetett a hamvazó szerda. Megszűnt a hegedű szava, elhaltatott a tánc s a mulatók helyett a hívek ájtatos seregét látjuk vonulni a szentegyházba, vezekelni. Kihallatszik a hívek bánatosan kesergő éneke a templomból s a kívül járó kelőnek eszébe juttatja a megtérést. A nagy büjt tehát meghozta az ohajtott esendőt. Hanem attól tartunk, hogy élelmes fiatalságunk fog jogczímet találni olyan összejövetel rendezésére, a hol ismét megszólal a hegedű és tapsol a tánc...

— **Halálozás.** Grünvald Ferencz köztisztelőben és becsüfifben álló polgártársunk a f. hó 26-án elhunyt. Az elhunyt életében igen szerencsétlen volt; úgy szolván egész vagyonát elvesztette. A temetésen vallaskülömbőség nélkül igen sokan résztvettek. Büchler Márton izr. rabbi remek gyászbeszéde sokak szeméből könnyet fakasztott. Áldás és béke hamvaira!

— **Hírek Amerikából.** Az „Amerikai Nemzetőr“ egyik tehetséges munkatársa Spilberger Miklós a m. hó 25-én esküdtöt örök hűséget a 15 éves Neroman Sarolta kisasszonynak. Gratulálunk az új házastársnak. Bridgeport b. „Wilmot an Hobbs“-féle aczelgyár a m. hó 4-én éjjel 12 órakor kigyuladt és teljesen leégett. A gyárban 500 magyar munkás dolgozott, a kik munka és kenyé nélkül maradtak.

— **Vizek állása.** Az országos m. kir. vízépítészeti és talajjavító hivatal vízrajzi osztálya jelenti: február 27-én az ország déli feleiben igen erősen havazott, néhol havas eső, néhol eső esett. A hőmérséklet itt-ott 0 fölé emelkedett s ennek folytán több helyről olvadást jelentenek. A Duna jége Újvidékről tegnap délután elindult. Bécsből Gombosig a jég változatlanul áll. — A Tisza felső vidékén még nem olvad, a folyó Ujlaknál és Titelnél zajlik, Tokajnál jég nincs, más helyeken a jég áll.

Egy jó hazból való fiú egy fűszer kereskedésben tanonczul felvétetik. Hol? megmondja a kiadóhivatal.

— **Gyilkos honvéd.** Szegeden Veszélka István honvéd, a híres Rózsa Sándor hű czimborájának, Veszélka Istvánnak unokája, párját ritkító borzalmas tettet követett el. A következőket írják a rémes cselekményről: Veszélka hétfőn éjjel inspekciós volt, de elaludt. Félvén a bekövetkező büntetéstől, magához vette fegyverét és néhány töltényt, azután a konyha ablakán keresztül megszökött. Utközben betért egy boltba, pálinkázott s megindult a szeretője lakása felé. Mikor a kaszárnyában kedden reggel észrevették Veszélka szökését, őrzőket küldtek utána. Sejtették, hogy a szeretőjéhez menekült s így az őrzőket egyenesen oda ment. Több izben megzörgették az ajtót, de hiába. Ekkor az őrzőket vezető őrmester azt az utasítást adta Albert István közhonvédnek, hogy a kerítésen mászszék át. Mikor ez a szegény katonafelmászott a kerítésre, Veszélka készen tartott fegyverével agyonlötötte Albert Istvánt a ki a hóba zuhant. Holttestét egyik szomszédházba vitték, hová csakhamar megérkezett a 18-as számú bérkocsin az orvos. Mikor a kocsi fordulni akart, közel ért a kerítéshez, Veszélka azt hitte, hogy mászni akar s őt is agyonlötötte. Ezalatt Faragó Juleca, a gyilkos katonaszeretője, kétségbe esetten járt-kelt az udvaron. Veszélka behívta a leányt s azt mondá neki, hogy tudja meg, ott vannak-e még üldözői? A leány ki is ment az utcára és Fogas József rendőr tanácsára azt mondá Veszélkának, nincs már ott senki. Erre a gyilkos fegyverét lövésre készen tartva az utca ajtót kinyitotta és kilépett. Fogas József e pillanatban félreütötte a fegyvert, Veszélkára vetette magát és kétségbeesett tusakodás után leteperte, majd az odaérkezett két ember segítségével összeláncolta

a dühöngő gyilkost, a kit a katonai börtönbe kísérték. A gyilkos rovtott multú katoná, ki már 5 év óta szolgál büntetésből s most bizonyára nem fogja elkerülni a halálos büntetést.

— **Martínengé Nándor** hírneves vívómester, a negyvenes évek híres férfainak Wesselenyinek, a nagy Széchenyinek, a vértanu Batfhányi Lajosnak egykori tanítója, a ki Magyarországon a tornatanítás legyik megalapítója, tömérdek külföldi egylet dísztagja és a pozsonyi tüzoltóság tiszteletbeli parancsnoka volt, ma meghalt 74 éves korában. Nevét az egész országban ismerték, s érdemeiért évek előtt a Ferencz Józsefreud lovagkereszttel is kitüntették.

— **Midőn a nagyközönség figyelmét** Ungheváry László czeplédi hírneves gyümölcsfa iskolájának mai számunkban közzé tett hirdetésere felhívánk, különösen kiemeljük, hogy nevezettél a százezrekre menő mindenféle nemes esemetén felül még mintegy 1.500.000 darab 1—2—3 éves gyümölcsfa vadoncz van eladásra készen, még pedig: körte, alma, birs, donezin, paradicsom, szilva prunus-myrobolana, Saint-Julien, besztercezi-szilva, eper, saj-megy, sárga barack, mandula és kökényből.

— **A legjobb arczképet** Albrecht főhercegről az Ország-Világ hozza vasárnapi számában. Ott találjuk különben arczképet a hetven éves Jókainak, Schmidt József kiállítási igazgatónak, az elhunyt jeles költőnek, Komjáthy Ernőnek stb. Aból az alkalomból, hogy vita indult meg: melyik napon is született Jókai, az Ország-Világ mindjárt bemutatja hiteles másolatban azt a bibliát, melyre Jókai atyja felírta gyermekeinek születése napját: onnan látjuk mindjárt, hogy Móríc 1825. február 18-án született. Képpen adja a kiállítási nyomdászati pavillont. Rajzokat mutat be a kínai háborúból, egyszóval aktuális dolgokban megint az első a magyar lapok közt. Szépirodalmi közleményeit Palágyi Lajos, E. Kovács Gyula, Martos Ferencz, Csengeri Gusztáv, Jankó Kálmán, Adorján Sándor, Csöregi Gyula stb. írták. Ezek után fölsőleges dicséző szavakkal előállani ez a... pompás ujság beszél magáért. Előfizetési ára is a legolcsóbb: két forint negyed évre Mutatványszámot a kiadóhivatal (Budapest, V. Hold utca 7. sz.) ingyen küld.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólapulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

2081 sz.

tkv. 894.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNYI KIVONAT.

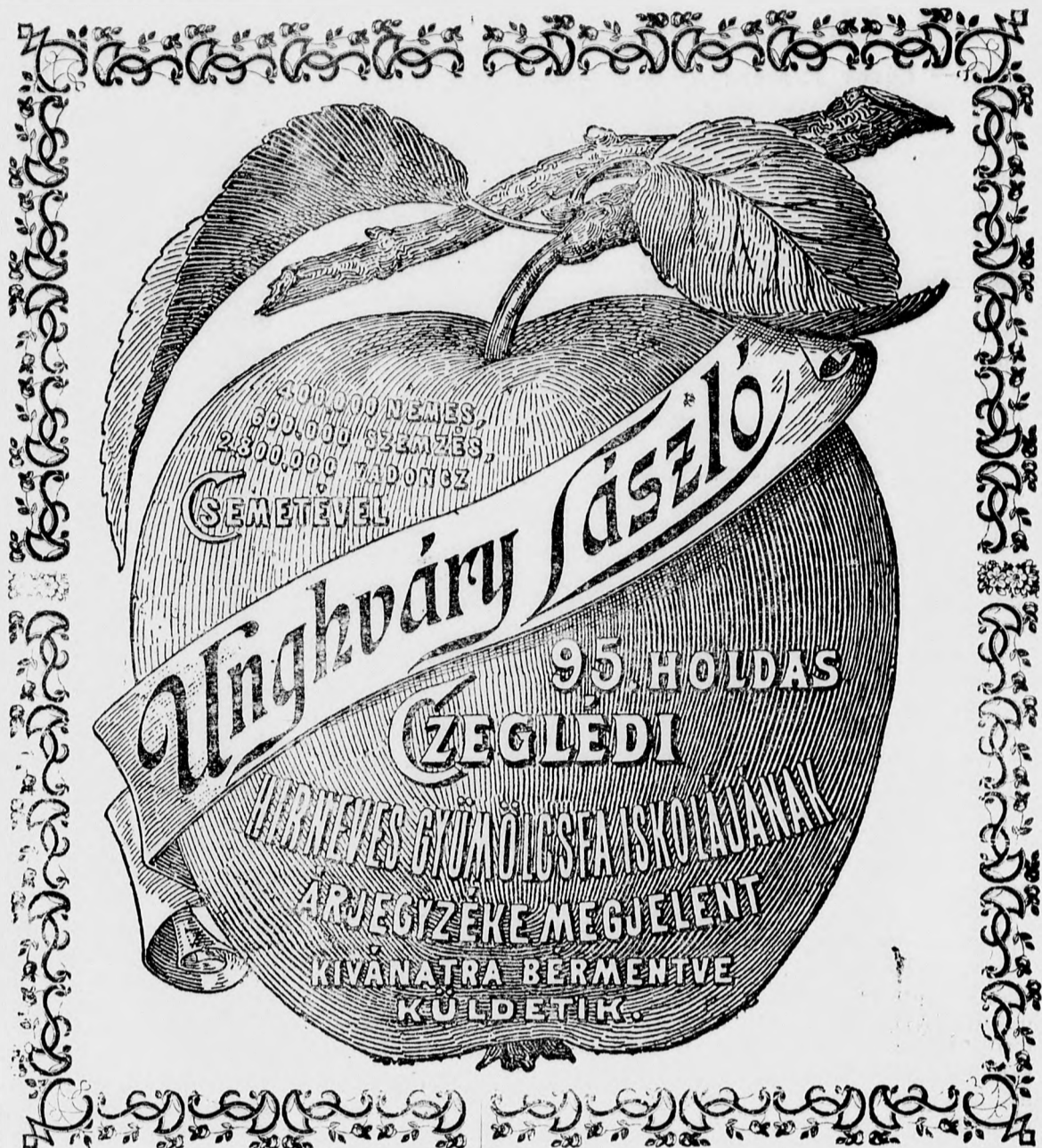
A csongrádi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Német Joáchim csongrádi lakos végrehajthatónak Német Rókus, Julianna és Erzsébet csongrádi lakosok végrehajtást szenvedő elleni 95 frt. 21 kr. tőke követelés és minden járuléka iránti végrehajtási ügyében (a csongrádi kir. járásbiróság) területén levő Csongrád város határában ekvő a csongrádi 5838. számú tkvben foglalt Német Rókus nevében álló 8119 8124 a. 3. hrszámú 4^{130/1600} hold térü tanyatóldre 209 frt becsárban a csongrádi 9040 számú tkönyvben foglalt Német Erzsébet Ornyik

Józsefné uévén álló 8118/a.—8124/1. hrszámú tanyaföldhöz tartozó $\frac{2}{8}$ telek. utáni osztatlan réti járulékaiknak $\frac{1}{3}$ részére 60 frt. becsárban, és a csongrádi 9041 számú tkjkyben foglalt Német Juliánna Illés Györgyné nevén álló (8119. a. 2. 8124 a. 2.) hrszámú $7814/1600$ hold térü tanyaföldre o. é. 332. frt. becsárban mint fent ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelöl ingatlanok az 1895. évi márczius hó 8-ik napján délelőtti 9 órakor a csongrádi kir. járásbiróságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át vagyis 20 frt 90 kr. és 6 frt és 38 frt. 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX t. cz. 42. §-ábanjelzett árfolyammal számított és az 1881. évi uovember hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyministeri rendelet 8 §-ában, ki-elölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni avagy az 1881. LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon a kir. Jbiróság mint tkvi hatóságnál 1894. évi december hó 8-án.

Szarka
kir. járásbíró.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA

ÉRTESÍTÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy az eddig általam 9 év óta vezetett, — könyv- és papirkereskedést úgy a

KÖNYVNYOMDÁT

Schvarcz Sándor urtól átvettem, melyet saját nevem alatt tovább fogom vezetni.

A midőn ezen körülményt a n. é. közönségnek jelenteni szerencsém van egyttal arra kérem, hogy b. támogatásukkal szerencsételni sziveskedjenek, én pedig viszont igérem, hogy mindent el fogok követni, hogy jó, pontos kiszolgáltatás és jutányos árak mellett azt kiérdemeljem.

Amidőn az eddig bennem helyezett bizalomért szívélyes köszönetet mondok, arra kérem azt továbbra is részemre fentartani.

kiváló tisztelettel
WEISZ MÁRK
papirkereskedő.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYOMDA